رسالت
سال سی‌وهشتم ■ شماره ۱۰۷۲۶ ■ روزنامه صبح ایران

سازمان بهزیستی فاقد امکانات لازم برای نظارت بر مراکز ترک اعتیاد است

ضرورت اصلاح روش‌های ترک اعتیاد در کمپ‌ها

همه بالاخره یک چیزی شنیده‌اند، چند جمله تکان دهنده، یک روایت، یک شرح حال، شاید غلوشده یا ناقص اما شنیده‌اند و ذهن به ذهن چرخانده‌اند که در برخی کمپ‌های ترک اعتیاد با روش‌های خشن معتادان را ترک می‌دهند. روایت‌های وحشایندی که از این مراکز تا به حال به گوش رسیده ذهن مردم را رنج می‌دهد و گویا نبود نظارت و یا نظارت‌های مقطعی و کم‌اثر دست متخلفان را بازگذاشته و دلشان را برای ارتکاب تخلف قرص کرده است!

مراجعه افراد معتاد به کمپ یکی از روش‌های معمول ترک اعتیاد است. دورهٔ نگهداری مراجعه کنندگان ۲۱ روز است و در این دوره، قرار است وابستگی فیزیکی معتاد به مواد با سم‌زدایی از بین برود و پس از آن، اعتیاد فرد با مشاوره‌های روانپزشکی و تغییر سبک زندگی درمان شود.

از نیمهٔ دوم دههٔ هفتاد تلاش‌های پراکنده‌ای برای ایجاد مراکز و کمپ‌های ترک معتادان با الگوبرداری از روش معتادان گمنام آغاز شد. تقریباً از دههٔ هشتاد این کمپ‌ها در ایران فراگیر شدند؛ کمپ‌هایی که وعده می‌دادند با روش‌های درمان غیردارویی و برنامهٔ مشارکتی بهبودگروهی به معتاد کمک می‌کنند دوران سخت ترک اعتیاد را در کنار همتایان خود بگذرانند. مجوز این کمپ‌ها هم منوط به حضور پزشک، روانشناس و مشاور خانواده است. در ظاهر همه چیز درست است و خانواده می‌تواند با خیال راحت فرزند آسیب دیده خود را به این مراکز تحویل دهد تا دوباره به زندگی و جامعه برگردد. اما به راستی در این مراکز چه می‌گذرد؟ چهار نمونه از مطالعهٔ میدانی ۳۵ کمپ در پنج استان کشور و بازنگر آن در رسانه‌ها حاکی از آن است که در این بازار مکاره، رفتارهای معارض قانون و کج‌خلقی وجود دارد و مکانیسم‌های درمانی هم استاندارد نیست.

این مطالعه میدانی به مرکز ترک اعتیادی در غرب اصفهان اشاره دارد، مرکزی که دوره‌های ترک در آن ۲۱ روزه است و مدیر مجموعه می‌گوید: «اگر پول بیشتری بدهید مریض تخت دارد، اگر نه که اتاق باید بخوابد.» وقتی خانواده با نگرانی از وضعیت غذا و بهداشت و نحوه درمان می‌پرسند، پاسخی دریافت نمی‌کنند. خانواده هر روز با تلفن سراغ دکتر و مشاور و روانشناس را می‌گیرند و هر روز به بهانه‌ای آن‌ها را سرمی‌دوانند. پس از ۱۰ روز، در دیدار با فرزندشان متوجه می‌شود که فقط پنج دقیقه با یک دکتر عمومی ملاقات داشته و عمدتاً دارو هایی به او داده‌اند که تا ۲۰ ساعت در روز بخوابد.

مرکز ترک اعتیادی در شمال تهران مدعی اجرای فنون پیشرفته و امکانات ویژه است: «اینجا هم خبری از دکتر و روانشناس نیست. بیمار در طول مدت بستری سرگردان است و در انتظار پایان دوره در کنار دیگر بیماران وقت می‌گذراند.»

نتایج این مطالعه میدانی نشان می‌دهد که یکی از مراکز ترک اعتیاد در جادهٔ قدیم کرج هم اوضاع نابسامانی دارد: «درمان ما اصولی نیست، معتادان تریاکی می‌آیند و شیشه‌ای می‌روند! بعد از اتمام دورهٔ اول، خانواده‌ها فرزند خود را در حالی تحویل می‌گیرند که ارتباطشان با دنیای اطراف به حداقل رسیده است. گویا دریکی از روزهای بی‌قراری‌شان ۱۰ ساعت آن‌ها را به درخت بسته‌اند و در روز دیگر با مشت ولگد به سینه‌هایشان کوبیده‌اند.»

اگرچه وصله‌های ناجور به همه کمپ‌های ترک اعتیاد نمی‌چسبد، در میان آن‌ها پناهگاه‌هایی وجود دارد که معتاد را طبق قاعده تیمار می‌کنند و حسابشان از متخلفان این حوزه جداست، با این وجود نمی‌توان کتمان کرد که برخی از این مراکز اختلالات جدی دارند و گهگاه مرتکب تخلف می‌شوند.

اتفاقات ناهنجار زیادی در کمپ‌های ترک اعتیاد رخ می‌دهد؛ زندانی کردن متقاضیان در قفس، بستن آن‌ها به ستون، درخت و یا حتی نگه داشتن آن‌ها در رودخانه از جمله راه‌هایی هستند که برای ترک دادن معتادان در مراکز مجاز و غیرمجاز استفاده می‌شود و هر از چندگاهی اخباری دراین باره به گوش می‌رسد.

پس از فاجعه کمپ ترک اعتیاد کومله شهرستان لنگرود در استان گیلان که به جان باختن ۳۲ نفر و مصدومیت ۱۷ نفر منجر شد، حالا نگاه‌ها بیش از گذشته به کمپ‌های ترک اعتیاد دوخته شده است. حوادثی که بارها به وقوع پیوسته و افرادی در آتش غفلت و عدم رعایت اصول ایمنی زنده‌زنده سوختند.

مطابق اظهارات وزیر کشور، با بررسی‌های صورت گرفته، نفری که متهم به آتش‌سوزی کمپ ترک اعتیاد لنگرود بود، دستگیرشده و او هم اعتراف کرد و معلوم شد شروع آتش‌سوزی با دخالت این فرد که پیش‌ازاین هم سابقه اعتیاد داشته و در این کمپ حضور داشته، انجام شده است، بنابراین حادثه عمدی بود و آن فرد از بیرون مرکز آمده و مواد اشتعال‌زا استفاده کرده است. انگیزه‌ای هم که اعلام کرده، اختلافات با مدیران این مرکز ترک اعتیاد که مربوط به بخش خصوصی است، بود.

گویا دامنه بررسی‌ها توسط دستگاه قضا نبال می‌شود و به گفته نمایندگان مجلس قرار است گزارش جامعی از حادثه آتش‌سوزی لنگرود تهیه و در صحن مجلس قرائت و سپس ابعاد و مسببان احتمالی حادثه را از طریق تریبون مجلس و رسانه‌ها اعلام کنند.

بازخوانی روایت‌های تلخ

این رخداد تلخ موجب شده، دوباره در روزهای اخیر زخم کهنه نبود نظارت‌ها و نحوه عملکرد این مراکز سرباز کند. روایت‌های متعددی هم در این باره منتشر شده که برخی از آن‌ها را بازخوانی می‌کنیم.

تیرماه سال ۱۳۹۲ مأموران کلانتری طالقانی کرج با پرونده مرگ مشکوک مردی ۳۷ ساله به نام «سیاوش» روبه‌رو شدند. پیگیری پرونده، آن‌ها را به یک کمپ ترک اعتیاد غیرمجاز رساند؛ جایی که سیاوش برخلاف خواسته‌اش نگهداری می‌شد. مدیرکمپ اعتراف کرد که سیاوش را به‌علت بی‌تابی بیش از حد ناشی از ترک اعتیاد اجباری با دست و پای بسته و به کمک دستیارش، چندساعتی در رودخانه رها کرده‌اند. به گفته دستیار مدیرکمپ، آن‌ها بخشی از رودخانه را برای تنبیه معتادان با سنگ چین به استخر تبدیل کرده بودند. سیاوش در رودخانه غرق شد و ماجرای مرگ او به رسانه‌ها درز کرد. مرگ سیاوش تنها یکی از ده‌ها پرونده‌ای است که درباره کمپ‌های غیرقانونی ترک اعتیاد رسانه‌ای شده است. بااین حال کمپ‌ها به‌ویژه مراکز غیرقانونی به‌راحتی و بدون هیچ نظارتی از گوشه و کنار شهرها سر برمی‌آورند.

اسفند ماه ۹۷ معاون عملیات آتش‌نشانی بندرعباس از خودکشی دسته‌جمعی معتادان در یک کمپ ترک اعتیاد در بندرعباس خبر داده بود و آن را ناشی از بدرفتاری در کمپ عنوان کرده بود که معاون پیشگیری سازمان بهزیستی کشور ضمن رد ادعای مدیرعامل آتش‌نشانی بندرعباس، گفت: «آتش‌سوزی از سوی دو نفر از معتادان حاضر در کمپ مذکور به شکل عمدی و با استفاده از به آتش کشیدن «پتو» رخ داد.»

مرکز ترک اعتیاد آبشورک بندرعباس سال ۹۶ از سازمان بهزیستی مجوز دریافت کرده بود و ظرفیت نگهداری ۶۰ معتاد را داشت اما در روز حادثه ۱۲ مددجو در کمپ حضور داشتند که دو نفر از آن‌ها جزو معتادان تبصره ۲ یعنی اجباری و از سوی دادستانی به این کمپ فرستاده شدند.

بهمن ماه ۱۳۹۹ ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد که رفتار شکنجه‌وار مسئولان یک مرکز ترک اعتیاد در منطقه قلات شهرشیرازپا به مددجویان این مرکز، واکنش‌های بسیاری را در میان کاربران به دنبال داشت. در این ویدئو دیده می‌شد که مددجویان را پس از آنکه با لباس مجبور می‌کردند وارد یک استخر کثیف شوند، به‌شدت با چوب مورد ضرب و شتم قرار می‌دادند.

هم‌چنین علیه این افراد که برای ترک اعتیاد به مرکز یادشده پناه برده بودند، الفاظی رکیک به کاربرده می‌شد و این معتادان تهدید می‌شدند. این بخشی از رفتار غیرانسانی کارکنان این مرکز ترک اعتیاد بود.

پس از واکنش‌های بسیار به این ویدئو، اداره کل بهزیستی استان فارس در مورد برخورد نامناسب با افراد تحت درمان، ضمن اعلام انزجار از این اعمال نادرست اقدامات فوری را در دستور کار قرارداد؛ براساس این دستور، مرکز ترک اعتیاد مذکور تخلیه، پلمب و متهمان با دستور مقام قضائی بازداشت و مددجویان نیز به سایر مراکز منتقل شدند.

شدت یافتن شیوع اعتیاد در کشور موجب راه افتادن مراکز ترک اعتیاد بسیاری در شهرهای مختلف کشور شده است. از مراکز استان‌ها گرفته تا شهرهای کوچک که عمدتا کارآمد نبوده‌اند. عباس دیلمی‌زاده، مدیرعامل جمعیت تولد دوباره براین باور است که در حوزه کمپ‌های ترک اعتیاد با توسعه متوازن مواجه نبوده‌ایم: «طی ۱۰ سال گذشته با گسترگی این مراکز مواجه شدیم درحالی که به اندازه کافی نیروهای متخصصی و آموزش دیده که شایستگی اداره چنین مراکزی را داشته باشند و دارای تایید صلاحیت از نظر توانایی فردی و مسائل روانشناختی باشند در کشور نداشتیم.»

همواره بحث فقدان نظارت‌ها نیاز را پاشنه آشیل‌های این مراکز بوده است و برمبنای سخنان دیلمی‌زاده نباید به مراکزی که قرار است تحت عنوان مراکز تبصره ۲ ماده ۱۶ به نگهداری اجباری معتادان بپردازند، عنوان مراکز درمانی بدهیم. این مراکز تنها باید نظارتی بوده و یک نظارت قوی از سوی دستگاه‌های انتظامی روی آن‌ها وجود داشته باشد تا مشکلی ایجاد نشود.

دیلمی‌زاده بیان می‌کند: «اگر معتادانی که فیلم ضرب وشتم آن‌ها منتشرمی‌شود در زندان باشند، قطعا وضعیت و شرایط بهتری دارند. اینکه زندانی برای این افراد درست کنیم، و اسم آن را زندان نگذاریم و بگوییم مرکز نگهداری و درمان و در آن چنین اتفاقاتی بیفتد قطعا شرایط برای فرد سخت‌تر می‌شود، زیرا در زندان چنین رفتارهای خشنی وجود ندارد. مرکز مراقبت‌های پس از خروج اززندان و خدمات با کیفیت‌تری در زندان‌ها داریم؛ لذا مشاهده می‌کنیم که حق افراد معتادی که مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند ضایع می‌شود، به این دلیل که از یک طرف اعتیاد جرم نیست، اما از طرف دیگر گفته‌ایم که باید به یک مرکز اجبار ترک اعتیاد بروی. این روش پر از تضاد است! اگر می‌خواهیم از بروز چنین اتفاقاتی پیشگیری کرده و وضعیت را بهبود ببخشیم، باید به نظرات کارشناسی توجه کنیم و سیستم اجباری نگهداری از معتادان را از سیستم اقامتی درمانی جدا کنیم. باید تکلیفمان را با درمان و نگهداری معتادان مشخص کنیم، ستاد مبارزه با مواد مخدر و سازمان بهزیستی متولی درمان اجباری معتادان بی‌خانمان هستند. این گروه از معتادان وارد مراکز نگهداری می‌شوند که دیوارهایی بلند داشته و دورتادور آن سیم خاردار کشیده شده تا افراد فرار نکنند. وقتی از یک مرکز درمان اعتیاد صحبت می‌کنیم به آن معناست که چنین مرکزی نباید دیوارهای بلند و سیم خاردار داشته باشد. اگر یک مرکز درمان چنین شرایطی را داشت دیگر نمی‌توان آن را یک مرکز درمانی دانست و نباید به آن مجوز درمان داد. زیرا بیمار باید اجبار باید در چنین مرکزی بماند. اگر یک مرکز درمان اعتیاد دیوارهای این چنینی داشته باشد کارکنان آن به خود اجازه انجام هر رفتاری را می‌دهند، زیرا فرد دارای اعتیاد در آن مرکز محبوس است.»

این فعال حوزه اعتیاد با اشاره به اینکه ماده ۱۵، کمپ ترک اعتیاد اختیاری و ماده ۱۶، اجباری است تأکید می‌کند: «به نظرم اگر افرادی را که مشمول ماده ۱۶ شده‌اند به جای زندان به مراکز اجباری نمی‌فرستند تنها به دلیل اقتصادی و مالی است، زیرا هزینه نگهداری فرد در زندان به مراتب چندین برابر هزینه مراکزی است. بنابراین نگهداری اجباری معتادان نمایه‌ای از شکست درمان اجباری است و باید در این خصوص تجدید نظر صورت بگیرد. حتی اگر فیلم‌های اذیت و آزار معتادان توسط‌ه‌ای علیه مدیران مراکز ترک اعتیاد باشد، هستند مراکزی که در آن‌ها رفتارهای خشونت‌آمیز انجام می‌شود وهنگامی که ناظری برای نظارت وارد مرکز می‌شود، افراد بستری در مرکز جرئت نمی‌کنند گزارشی از رفتارهای خشن بروز بدهند، زیرا می‌دانند که تبعات بعد از خروج ناظر از مرکز شدید خواهد بود و مورد تنبیه و آزار قرار می‌گیرند.»

دیلمی‌زاده خاطرنشان می‌کند: «معتاد در مرکز ماده ۱۵ هرزمان که تمایل داشته باشد، امکان خروج دارد، اما در مراکز ماده ۱۶ این گونه نیست. کمپ ترک اعتیاد لنگرود ماده ۱۵ بوده، درحالی که قوانین ماده ۱۶ بر آن حاکم بوده است و دلیل این ادعاهم آن است که درهنگام آتش‌سوزی ظاهراً درها بسته بوده و افراد امکانی برای فرار نداشته‌اند. از این موضوع می‌توان نتیجه‌گیری کرد که بالغ بر نیمی از مراکز ترک اعتیاد، در ظاهر ماده ۱۵ هستند، ولی ضوابط و مقررات ماده ۱۶ بر آن‌ها اعمال می‌شود.»

کارشناسان عمده مشکلات را مربوط به کمپ‌های ترک اعتیاد غیرمجاز دانسته و می‌گویند: «برخی از خانواده‌ها توان نگهداری و درمان فرزندان معتادشان را ندارند و آن‌ها برای رهایی از فشاری که عضو درگیر اعتیاد به آن‌ها تحمیل می‌کند دست به دامان کمپ‌های غیرمجاز می‌شوند. به این شکل فرد گرفتار اعتیاد برخلاف میل باطنی به کمپ ترک اعتیاد منتقل می‌شود. درچنین مراکزی باخشونت بابیمار رفتار می‌شود و شرایط آنقدر نامناسب است که بسیاری از قربانیان از سخن گفتن در این خصوص خودداری می‌کنند.» آنطور که دیلمی‌زاده می‌گوید: «به سازمان بهزیستی کمک نشده تا بخش نظارتی خود را توسعه دهد و بتواند به درستی به فعالیت این کمپ‌ها نظارت کند. سال‌هاپیش وقتی کمپ‌های ترک اعتیاد مانند قارچ ایجاد شدند، وزارت بهداشت مسئولیت مدیریت این مراکز را قبول نکرد. حال اینکه براساس قانون صدور مجوز برای مراکزی که ادعا می‌کنند، فعالیت درمانی انجام می‌دهند به عهده وزارت بهداشت و درمان است. به این ترتیب وقتی وزارت بهداشت از زیر بار این وظیفه شانه خالی کرد، ستاد مبارزه با مواد مخدر این وظیفه را به عهده سازمان بهزیستی گذاشت، درحالی که سازمان بهزیستی فاقد امکانات لازم برای نظارت بر این مراکز است.»

میزان موفقیت کمپ‌های ترک اعتیاد تنها ۱۵ درصد

بنابه آمار رسمی، نرخ موفقیت مراکز مجاز ترک اعتیاد فقط ۱۰ تا ۱۵ درصد است. آمارکسانی که «بلافاصله» پس از پایان دورهٔ ترک، مصرف را شروع می‌کنند ۸۰ درصد است و ۲۰ درصد باقیمانده تا ۶ ماه بعد به مواد برمی‌گردند. این موارد در کنار برخوردهای فیزیکی وتهدیدوارعاب‌وبی‌توجهی به اصول روانشناسی در زمره خطاهای فاحشی قرار دارد که این مراکز مرتکب می‌شوند. گفته می‌شود، «کمپ‌های ترک اعتیاد در سایر کشورهای جهان قدرتمند عمل می‌کنند و در ایران ضعف شدیدی در این زمینه وجود دارد به همین منظور باید نظارت، توانمندی و آموزش در سازمان‌های مردم‌نهاد تقویت و نظارت‌ها تشویق‌گر باشد.» درمانگران حوزه اعتیاد با بیان این عبارت عنوان می‌کنند: «وضعیت کمپ‌ها نسبت به ۱۰ سال گذشته ضعیف‌تر شده است، متأسفانه شرایط بازتوانی و هماهنگی در این مراکز وجود ندارد، اگرچه فعالیت مستمر برای بازتوانی باید با برنامه باشد و می‌بایست دولت در بحث حمایت‌های اجتماعی ورود کند و این ورود همراه با نظارت باشد. اکنون بیشتر نگاه مدیران به مقوله اعتیاد یک دوره سم‌زدایی است درصورتی که باید صیانت از معتاد بهبودیافته و خانواده آن‌ها در دستور کار باشد. فقط نیم درصد فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد در حوزه بازتوانی است و میزان موفقیت کمپ‌های ترک اعتیاد نیز تنها ۱۵ درصد ماندگاری معتادان را به همراه دارد و زمانی که به سمت روان‌گردان‌ها می‌روند ماندگاری آن‌ها کمتر می‌شود.» این درمانگران معتقدند، «سیکل و نظارت در حوزه درمان و بازتوانی معتادان دچار مشکل است و عدم هماهنگی بین سیستم‌های نظارتی و اجرایی در حوزه ترک اعتیاد مشکلی جدی به شمار می‌رود. میزان عود معتادان و برگشت دوباره به اعتیاد ۸۰ درصد است. ضعف شدید در درمان و بازتوانی دور تسلسلی است که همچنان ادامه دارد پس باید با نظارت بیشتر، داشتن سیستم‌های روانشناسی و اقدامات حمایتی برخی از مشکلات معتادان را حل کرد، این درحالی است که برخی کمپ‌های ترک اعتیاد با روش‌های خشن و مجرمانه معتادان را ترک می‌دهند؛ ترک به ضرب‌دگنک! کتک باشیلنگ و زنجیر، حبس در قفسی آهنی و برهنه کردن در هوای سرد و حمام آب یخ، گرسنگی دادن در حد مرگ، توهین، تحقیر و گروگانگیری! در برخی از کمپ‌های نیز از معتادان به عنوان کارگر استفاده و آن‌ها را مجبور می‌کنند بدون دریافت ریالی دستمزد در ساخت وسازهای خارج از شهر شرکت کنند.»

خطراتی که مقیمان بعضی از این کمپ‌ها روایت می‌کنند، به‌غایت ترسناک است و یکی از شیوه‌هایی که در برخی کمپ‌های ترک اعتیاد استفاده می‌شود، سگ درمانی در آب سرد است و به گفته شاهدان، یک استخر و چند سگ در اغلب این مراکز پیدا می‌شود. از طرفی روزبه‌روز به تعداد کمپ‌های غیرمجاز ترک اعتیاد افزوده می‌شود، چراکه خانواده‌های دارای معتاد آزاردهنده خانگی، متقاضی این کمپ‌ها هستند. بااین حال «توسل به رفتارهای نادرست مثل کتک زدن، توجیهی در درمان ندارد و باید متوقف شود.» این را هومان نارنجی‌ها، متخصص اعتیاد می‌گوید و معتقد است: «وقتی کسی با جبر و زور به کمپ می‌رود، رفتار پرخاشگرانه بروزمی‌دهد. مصرف شیشه امنیت خانواده‌های دارای فرد مصرف‌کننده این مواد را تهدید می‌کند و باتوجه به اینکه امکان نگهداری فرد معتاد را ندارند، او را به کمپ می‌برند، طبیعتا کمپ‌دار هم می‌خواهد او را نگه دارد و باتوجه به پرخاشگری معتاد مجبور می‌شود به زور متوسل شود!» نارنجی‌ها در گفت‌وگو با خبرگزاری ایسنا عنوان می‌کند: «در قانون مبارزه با مواد مخدر در خصوص نحوه برخورد با معتادان آزاردهنده خانگی که قانون‌شکن، پرخاشگر یا چاقوکش هستند روشنگری نشده و این در حالیست که باید معتادان براساس نوع رفتارشان از یکدیگر جدا شوند و همین امر موجب می‌شود که به علت خلاءهای قانونی در این زمینه دچار مشکلاتی شویم؛ در حال حاضر اگر در خانواده‌ای فرد مصرف‌کننده چاقوکش یا آزاردهنده‌ای وجود داشته باشد خانواده نمی‌داند که باید با او چه برخوردی کند و این موضوع در قانون مغفول مانده است. شیشه به معضل بزرگی در امنیت خانواده‌های دارای فرد مصرف‌کننده این مواد تبدیل شده، کما اینکه شیشه به‌عنوان یکی از مواد شایع مصرفی میان معتادان مورداستفاده قرارگرفته است، ازهمین‌رو، کمپ‌های ترک اعتیاد این بار را به دوش می‌کشند و از شکل کمپ‌های ترک اعتیاد دو طلبانه خارج شده‌اند، به‌همین دلیل است که در کمپ‌ها نیاز به برج و بارو و دژغیرقابل نفوذ و غیرقابل خروج است، این درحالیست که کمپ‌های ترک اعتیاد مدل درمانی هستند که معتادان براساس آن تصمیم می‌گیرند خودشان به آنجا بروند و اقامت کنند، اما وقتی معتادی، شیشه مصرف و به دنبال آن چاقوکشی می‌کند و قانون هم کاری انجام نمی‌دهد و حتی زمانی که خانواده‌اش برای دستگیری او با پلیس تماس می‌گیرند، پلیس به علت اینکه هنوز چاقوکشی نکرده کاری انجام نمی‌دهد، این سکوت قانونی خانواده را بر این می‌دارد که دست به دامن کمپ‌های ترک اعتیاد شود، حال اینکه کمپ مکانی است که افراد باید داوطلبانه در آن اعتیادشان را ترک کنند، لذا شکل کمپ‌های ترک اعتیاد از حالت داوطلبانه خارج شده و همین امر موجب شده تا در برخی موارد مسئولان کمپ افراد را در آنجا محبوس کنند.»

عدم توانایی ترک اعتیاد در کمپ‌ها

نارنجی‌ها با اشاره به اینکه برای ترک اعتیاد در کمپ‌ها افراد باید انگیزه لازم را داشته باشند، بیان می‌کند: «برخی افراد توانایی ترک اعتیاد در کمپ‌ها را ندارند؛ در واقع قانون باید به گونه‌ای شرایط را مهیا کند که افراد تصمیم بگیرند متناسب با اختلالاتی که به آن دچار هستند از روش‌های دیگر ترک استفاده کنند. تحمل توانایی ترک اعتیاد نیازمند انگیزه بالایی است که برخی معتادان هنوز به آن سطح از انگیزه نرسیده‌اند و باید این آزادی برای افراد وجود داشته باشد که مدل درمانی‌شان را به کمک متخصص و براساس شرایط زندگی خودشان انتخاب کنند. مشکل از آنجایی آغاز شد که برای حوزه درمان اعتیاد در کشور سرمایه‌گذاری معنوی صورت نگرفت؛ دولت برای بالغ بر ۹۰ درصد خدمات درمانی اعتیاد در کشور هزینه‌ای نمی‌کند و عملا درمان اعتیاد در ایران به بخش‌های خصوصی واگذار شده است.»

این متخصص اعتیاد معتقد است: «کمپ‌ها برای معتادانی است که داوطلب ترک اعتیاد هستند، اما اگر قرار باشد معتاد آزاردهنده به صورت خودخواسته ترک نکند قانون باید برایش مرکزی را در نظر گیرد که به دلیل این خلاء قانونی، مسئولان مراکز مجبور به حبس معتادان و قفل کردن درب‌ها هستند و گاهی نیز خشونت رخ می‌دهد. درصورتی که نگاهی به پژوهش‌های علمی و تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهد استفاده از خشونت برای درمان اعتیاد به هیچ وجه مفید نیست و باترک کمپ، بیشتر افراد اقدام به مصرف دوباره مواد می‌کنند.»

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۳۲ مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۱۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی محمود چکنی فرزند عبدالحسین به ش.ش ۱۹۹ صادره از سربند در شهرستان یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۲۱/۴۴ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۴۶۵ فرعی از ۹۳ اصلی در ازای سند رسمی مالکیت مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز به اداره ثبت اسناد واملاک شهریار تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۸/۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۲۱ م الف ۷۶۹

سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۹۰۱۰۰۰۷۹۲۹ مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۲۹ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سیدمحمد جواد میرابوالحسنی فرزند سیدمصطفی به ش.ش ۱۷۸۶ صادره از شاهرود ششدانگ یکباب انبار به مساحت ۵۶۹/۳۱ مترمربع قسمتی از پلاک ۱ فرعی از ۲۷۸۶ اصلی واقع در بخش یک شاهرود خریداری از ورثه غلامرضا زمانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز به اداره ثبت اسناد واملاک شهرستان شاهرود تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۸/۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۲۱

حمیدرضا حسین پور
رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان شاهرود

==========

آگهی ابلاغ مفاد رای صادره از طرف هیئت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی املاک و ساختمان های فاقد سند رسمی مصوب سال ۱۳۹۰/۰۹/۲۰

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۷۰۰۷۳۲۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۲۳ صادره از هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی، املاک و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک شهریار تصرفات مالکانه فرامرز حقی چچکلو فرزند عباداله به صورت ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۲۵۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۱۳۹ فرعی از ۵۳ اصلی واقع در شهریار محرز گردیده که برای آن پلاک ۹۲۸۳ فرعی از ۵۳ اصلی اختصاص یافته است و برابر محتویات پرونده ثبتی و دفاتر املاک مربوطه ششدانگ یک قطعه زمین که شامل قلمستان وباغ وانبار و ساختمان دامداری و کارگری می باشد بمساحت ۱۴۲۶۱۳/۵۰ مترمربع قطعه ۲۴۵ تفکیکی بشماره پلاک ۲۱۳۹ فرعی از ۵۳ اصلی مفروز از پلاک ۱۶۵ فرعی از اصلی مذکور واقع در خادم آباد شهریار ذیل ثبت ۶۶۳۷۶ صفحه ۲۹۷ دفتر ۳۸۲ بنام بنیاد مستضعفان بنمایندگی از دولت جمهوری اسلامی ایران ثبت وسند مالکیت صادر و تسلیم شده است سپس سند المثنی بشماره چاپی ۱۴۹۴۶۲۱۰ الف ۸۳ صادر وتسلیم شده است ودر اجرای ماده ۱۴۷ مقادیر بسیار به غیرانتقال یافته است و اسناد مشاعی زیادی نیز از ملک مزبور به غیرانتقال یافته است و پلاک فوق تعیین حدود باقیمانده نشده است ودر ضمن ملک مربوطه از مالکیت بنیاد مستضعفان می باشد که نامبرده درهیات حضور نیافته وهیات مقرر نموده باعمال ماده ۳ قانون مذکور ومواده ۱۳ آئین نامه اجرائی آن مصوب ۱۳۹۱/۰۴/۲۵ نسبت به صدور سند مالکیت به نام متصرف فوق الذکرادام شود لذا بدینوسیله مفاد رای صادره وبه نامبرده وبه اشخاص ذینفع جهت اطلاع دردونوبت با فاصله بانزده روز آگهی میگردد که چنانچه به مفاد رای صادره اعتراض دارند اعتراض خود را ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به اداره ثبت اسناد واملاک شهریار تسلیم ورسید دریافت دارند ودرصورت عدم اعتراض ظرف مهلت مقرر این اداره نسبت به صدور سند مالکیت برابر مقررات اقدام خواهد نمود. ضمنا صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

م الف ۱۰۸۵۷

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۸/۰۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۸/۲۱

مهدی ناصری - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار

==========

آگهی ابلاغ مفاد رای صادره از طرف هیئت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مصوب سال ۱۳۹۰/۰۹/۲۰

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۷۰۰۷۲۲۳ مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۱۸ صادره از هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی، املاک و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک شهریار تصرفات مالکانه آرش سعیدی فرفرزند حسین به صورت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۸۸۲/۸۴ مترمربع قسمتی از یلاک ۱۴۶ فرعی از ۱۴۶ اصلی واقع در شهریار محرز گردیده که برای آن پلاک ۲۸۴۸۷ فرعی از ۴۶ اصلی اختصاص یافته است وبرابر محتویات پرونده ثبتی ودفاتر املاک مربوطه ۸۰ هزار مترمربع مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین به پلاک ثبتی ۱۴۶ فرعی از ۴۶ اصلی، مفروز ومجزا شده از اصلی مذکور، واقع در حوزه ثبت ملک شهریار استان تهران به مساحت ۱۸۸۹۰۰۰ مترمربع با حق آبه از رودخانه کرج ذیل ثبت ۹۱۴۹ صفحه ۴۹۹ دفتر ۶۲ بنام آقای ابراهیم عرب شیری فرزند بهرام ش ش ۱۲۰ و سند صادر به شماره چاپی ۵۱۴۳۳۶ صادر شده است سپس برابر سند شماره ۷۸۷۷ دفتر خانه ۷ شهریار مساحت ده هزار مترمربع مشاع از مورد ثبت به آقای اکبر خرقانی انتقال یافته است و همچنین مساحت ۱۵۰۰ مترمربع مشاع از مورد ثبت برابر سند شمار ۳۲۷۵۴ مورخ ۴۸/۲/۱۵ دفتر خانه ۲ شهریار به شوکت ، محمود و مجید شمس نظری انتقال یافته است ودر ضمن ملک مربوطه از مالکیت ابراهیم عرب شیری می باشد که نامبرده درهیات حضور نیافته وهیات مقرر نموده بااعمال ماده ۳ قانون مذکور ومواده ۱۳ آئین نامه اجرائی آن مصوب ۱۳۹۱/۰۴/۲۵ نسبت به صدور سند مالکیت به نام متصرف فوق الذکرادام شود لذا بدینوسیله مفاد رای صادره به نامبرده وبه اشخاص ذینفع جهت اطلاع دردونوبت با فاصله بانزده روز آگهی میگردد که چنانچه به مفاد رای صادره اعتراض دارند اعتراض خود را ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به اداره ثبت اسناد واملاک شهریار تسلیم ورسید دریافت دارند ودرصورت عدم اعتراض ظرف مهلت مقرر این اداره نسبت به صدور سند مالکیت برابر مقررات اقدام خواهد نمود. ضمنا صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

م الف ۱۰۸۵۹

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۸/۰۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۸/۲۱

مهدی ناصری - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار

==========

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبت نایباد

نظربه